

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 44/2004
privind integrarea socială a străinilor care au dobândit
protecție internațională sau un drept de ședere în România,
precum și a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Ordonanța Guvernului nr. 44/2004 privind integrarea socială a străinilor care au dobândit protecție internațională sau un drept de ședere în România, precum și a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 31 ianuarie 2004, aprobată cu modificări prin Legea nr. 185/2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:

„ORDONANȚĂ

privind integrarea socială a străinilor care au dobândit protecție internațională sau un drept de ședere în România, precum și a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene”

2. La articolul 2, după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) organizații neguvernamentale care desfășoară activități în domeniul integrării străinilor sunt acele entități care colaborează cu Inspectoratul General pentru Imigrări în baza unui protocol de colaborare sau a derulării de proiecte finanțate din fonduri externe nerambursabile destinate asistenței și integrării străinilor.”

3. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Străinii care au dobândit protecție internațională în România au acces la locuințe sociale în condițiile stabilite de Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

4. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Străinii care au dobândit protecție internațională în România au acces la asistență medicală în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, în aceleași condiții stabilite de lege pentru cetățenii români.”

5. La articolul 10, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) În vederea integrării în sistemul de învățământ românesc, minorii care au dobândit protecție internațională în România beneficiază pe durata unui an școlar de un curs pregătitor de învățare a limbii române, intensiv și gratuit. Înscrierea se face pe tot parcursul anului calendaristic, iar frecventarea cursului poate continua pe parcursul anului școlar următor, după caz.”

6. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Inspectoratul General pentru Imigrări, în colaborare cu autoritățile administrației publice locale, organizează sesiuni de acomodare culturală și activități de consiliere, având ca scop familiarizarea persoanelor adulte care au dobândit protecție internațională în România cu tradițiile, obiceiurile, legislația și specificul societății românești.

(2) Inspectoratul General pentru Imigrări și autoritățile administrației publice locale pot colabora cu alte instituții publice

și organizații neguvernamentale în vederea organizării activităților prevăzute la alin. (1).”

7. La articolul 14, alineatele (1), (2) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Străinii adulți care au dobândit protecție internațională în România beneficiază de cursuri pregătitoare de învățare a limbii române, intensive și gratuite, organizate de structurile specializate ale Ministerului Educației Naționale, în colaborare cu Inspectoratul General pentru Imigrări. Înscrierea se face pe tot parcursul anului calendaristic, iar frecventarea cursului poate continua pe parcursul anului școlar următor, după caz.

(2) Inspectoratul General pentru Imigrări, în colaborare cu organizațiile neguvernamentale care desfășoară activități în domeniul integrării străinilor, pune la dispoziție spațiile necesare organizării și desfășurării cursurilor prevăzute la alin. (1), în măsura resurselor disponibile.

.....
(5) La finalizarea cursului pregătitor de învățare a limbii române prevăzut la alin. (1), o comisie desemnată de Ministerul Educației Naționale evaluează și eliberează, gratuit, un certificat de competență lingvistică, document care atestă nivelul de cunoaștere a limbii române.”

8. La articolul 14, după alineatul (5) se introduc două noi alineate, alineatele (6) și (7), cu următorul cuprins:

„(6) Evaluarea și eliberarea certificatului de competență lingvistică, prevăzute la alin. (5), se fac în baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației Naționale, care se aprobă prin ordin al ministrului.

(7) La examenele de evaluare a competenței lingvistice se pot înscrie și străinii care au dobândit protecție internațională în România și care nu au urmat cursul pregătitor de învățare a limbii române prevăzut la alin. (1).”

9. Articolul 14¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14¹. — (1) În scopul asigurării accesului efectiv la drepturile sociale reglementate de prezentul capitol, autoritățile competente de la nivel central și local țin seama de specificul situației în care se află străinii care au dobândit protecție internațională în România.

(2) La solicitarea Inspectoratului General pentru Imigrări, prin ordin al prefectului, se pot constitui echipe locale de sprijin în vederea integrării străinilor care au dobândit protecție internațională sau un drept de ședere în România, precum și a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene, compuse din reprezentanți ai Inspectoratului General pentru Imigrări, ai autorităților administrației publice locale, precum și ai instituțiilor publice și organizațiilor neguvernamentale care desfășoară activități în domeniul integrării străinilor, după caz.

(3) Constituirea, funcționarea, precum și responsabilitățile echipelor locale de sprijin prevăzute la alin. (2) se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe.”

10. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Cererea de includere în programul de integrare se depune și se înregistrează la sediul centrului regional de proceduri și cazare a solicitanților de azil, din subordinea Inspectoratului General pentru Imigrări, în care este cazată persoana sau în a cărei rază teritorială se află locuința acesteia, în termen de 3 luni de la data dobândirii protecției internaționale în România.”

11. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) După înregistrarea cererii, străinul care solicită includerea în programele de integrare este intervievat de personalul desemnat din cadrul centrului regional de proceduri și cazare a solicitanților de azil, ocazie cu care se întocmește o fișă de evaluare a nevoilor individuale, în vederea stabilirii tipului de asistență sau a activităților necesare pentru integrarea socială a solicitantului.

(2) La interviul prevăzut la alin. (1) pot participa, după caz, reprezentanți ai organizațiilor neguvernamentale care desfășoară activități în domeniul integrării străinilor, ai autorităților administrației publice locale sau ai altor instituții cu atribuții în domeniul integrării străinilor care au dobândit protecție internațională în România.”

12. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) Pe baza fișei de evaluare, personalul prevăzut la art. 17 alin. (1) întocmește un plan individual de măsuri în vederea integrării, denumit în continuare *plan individual*, ce cuprinde obiectivele stabilite pentru beneficiar, termenele de realizare, activitățile necesare pentru atingerea obiectivelor, persoanele, instituțiile și/sau organizațiile responsabile, precum și decizia Inspectoratului General pentru Imigrări cu privire la comunitatea locală în care urmează să se desfășoare activitățile din programul de integrare.

(2) Activitățile și beneficiile care pot fi incluse în cadrul planului individual prevăzut la alin. (1) sunt următoarele:

- a) activități de consiliere și sprijin pentru asigurarea accesului la drepturile prevăzute la art. 1 lit. a);
- b) sesiuni de acomodare culturală;
- c) cursuri de învățare a limbii române;
- d) activități educative și recreative;
- e) ajutor nerambursabil, acordat în condițiile Legii nr. 122/2006 privind azilul în România, cu modificările și completările ulterioare;
- f) ajutor material în cuantum egal cu cel acordat solicitanților unei forme de protecție internațională conform prevederilor art. 55 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 122/2006 privind azilul în România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.251/2006, cu modificările și completările ulterioare;
- g) cazare în unul dintre centrele regionale de proceduri și cazare a solicitanților de azil din subordinea Inspectoratului General pentru Imigrări, în funcție de numărul locurilor de cazare disponibile;

h) alte tipuri de activități sau beneficii stabilite în funcție de nevoile individuale ale străinului și acordate de către organizații neguvernamentale care desfășoară activități în domeniul integrării străinilor sau de către autorități ale administrației publice locale.

(3) Planul individual prevăzut la alin. (1) este semnat de beneficiar, de personalul desemnat din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări și, în funcție de nevoile individuale ale beneficiarului, de reprezentanții organizațiilor neguvernamentale care desfășoară activități în domeniul integrării străinilor implicați în asistența beneficiarului și/sau de reprezentanți ai autorităților administrației publice locale sau ai altor instituții cu atribuții în domeniul integrării străinilor care au dobândit protecție internațională în România.

(4) Planul individual prevăzut la alin. (1) se comunică beneficiarului, personal, prin poștă sau prin afișare la sediul structurii Inspectoratului General pentru Imigrări care a acordat protecția internațională în România, implementarea acestuia fiind monitorizată de personalul desemnat din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări.”

13. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Perioada de implementare a programului de integrare este de 12 luni de la data semnării protocolului sau de la data prevăzută în protocol.

(2) La cererea motivată a beneficiarului și pe baza evaluării situației la încheierea perioadei prevăzute la alin. (1), Inspectoratul General pentru Imigrări poate aproba prelungirea cu cel mult 6 luni a perioadei de implementare a programului de integrare.”

14. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Persoanele care sunt incluse în programele de integrare și care nu au mijloace de întreținere pot beneficia, la cerere, de cazare în spațiile special destinate acestui scop, care se află în administrarea Ministerului Afacerilor Interne, în limita locurilor disponibile.

(2) Cazarea în spațiile prevăzute la alin. (1) poate fi făcută pentru o perioadă de până la 12 luni, cu posibilitatea prelungirii cu încă 6 luni pentru motive bine întemeiate, fără a se depăși perioada de implementare a programului de integrare.

(3) Cazarea în condițiile prevăzute la alin. (1) și (2) se face cu aprobarea conducerii centrului regional de proceduri și cazare a solicitanților de azil în care este cazat sau urmează a fi cazat beneficiarul, respectiv a conducerii centrului regional de proceduri și cazare a solicitanților de azil în a cărei rază teritorială de competență se află spațiile prevăzute la alin. (1).

(4) În cadrul unor programe derulate în comun cu autoritățile administrației publice locale și cu organizațiile neguvernamentale care desfășoară activități în domeniul integrării străinilor, Inspectoratul General pentru Imigrări poate pune la dispoziție spații suplimentare de cazare persoanelor incluse în programul de integrare. În acest sens, Inspectoratul General pentru Imigrări poate încheia convenții de colaborare cu autoritățile administrației publice locale și cu organizațiile neguvernamentale, în condițiile legii.

(5) Cazarea în spațiile prevăzute la alin. (1) și (4) se face pe baza plății de către beneficiar a unei chirii stabilite la nivel local pentru spațiile de locuit aflate în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale și a cheltuielilor de întreținere. Condițiile în care aceste spații pot fi închiriate beneficiarilor sunt stabilite pe baza prevederilor legale în vigoare.

(6) În situația în care autoritățile administrației publice locale nu pot asigura o locuință potrivit prevederilor art. 6 ori cazarea nu poate fi asigurată în unul dintre spațiile prevăzute la alin. (1) și (4), Inspectoratul General pentru Imigrări poate acorda asistență materială sau sprijin în vederea cazării beneficiarilor protecției internaționale în România incluși în programul de integrare, prin:

a) decontarea, lunară, în limita fondurilor disponibile, pe perioada implementării programului de integrare, dar nu mai mult de 12 luni, a cheltuielilor cu închirierea unei locuințe private sau din fondul locativ de stat, precum și a utilităților lunare aferente;

b) contractarea de servicii de specialitate pentru cazarea în locații individuale sau colective.

(7) Cazarea în unul dintre spațiile prevăzute la alin. (1) și (4), precum și decontarea cheltuielilor prevăzute la alin. (6) sunt condiționate de participarea activă a beneficiarului la programul de integrare conform planului individual și de respectarea deciziei Inspectoratului General pentru Imigrări cu privire la comunitatea locală în care urmează să se desfășoare activitățile din programul de integrare.

(8) Sumele acordate potrivit prevederilor alin. (6) se stabilesc în baza datelor comunicate de către Institutul de Cercetare a Calității Vieții și/sau de Institutul Național de Statistică, prin hotărâre a Guvernului, și se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Inspectoratului General pentru Imigrări, în limita fondurilor disponibile.”

15. La articolul 22, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Până în prima lună de plată a ajutorului nerambursabil prevăzut la art. 18 alin. (2) lit. e), străinii care au dobândit protecție internațională în România și nu au mijloace de întreținere beneficiază din partea Inspectoratului General pentru Imigrări de un ajutor material în quantum egal cu cel acordat solicitanților unei forme de protecție internațională conform prevederilor art. 55 alin. (1) din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.251/2006, cu modificările și completările ulterioare, în limita fondurilor disponibile, pentru o perioadă ce nu poate fi mai mare de 3 luni.”

16. La articolul 23, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin. (1) atrage încetarea aplicării uneia sau a mai multor măsuri prevăzute în planul individual, inclusiv retragerea dreptului la cazare, a asistenței materiale acordate în vederea accesului la o locuință prevăzută la art. 21 alin. (6), a ajutorului material prevăzut la art. 22 alin. (3) sau a ajutorului nerambursabil prevăzut la art. 18 alin. (2) lit. e), după caz.”

17. Articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) În vederea realizării măsurilor pentru stimularea ocupării forței de muncă, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, prin agențiile pentru ocuparea forței de muncă din subordine, are obligația de a întocmi un plan individual de mediere pentru fiecare persoană inclusă în programul de integrare și înregistrată în evidența acestora ca persoană în căutarea unui loc de muncă, conform prevederilor legale.

(2) În vederea înregistrării în evidența agențiilor pentru ocuparea forței de muncă județene sau a municipiului București, precum și în vederea realizării măsurilor pentru stimularea ocupării forței de muncă, la cererea agențiilor pentru ocuparea forței de muncă județene sau a municipiului București, Inspectoratul General pentru Imigrări pune la dispoziție informații legate de profilul educațional și profesional al persoanelor prevăzute la alin. (1).

(3) În vederea realizării, pentru persoana inclusă în programul de integrare, a serviciilor de informare și consiliere profesională, precum și, după caz, a celorlalte servicii care se adresează persoanelor în căutarea unui loc de muncă, agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene sau a municipiului București pot colabora, în vederea realizării profilului educațional și profesional al persoanei, cu organizațiile neguvernamentale care desfășoară activități în domeniul integrării străinilor.

(4) Drepturile bănești cu titlu de primă de activare, primă de mobilitate sau primă de relocare reglementate prin Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, se pot acorda persoanelor incluse în programul de integrare, în situația în care acestea sunt înregistrate ca șomeri la agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene sau a municipiului București și îndeplinesc și celelalte condiții legale pentru acordarea acestor drepturi.”

18. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — După încheierea perioadei de implementare a programului de integrare sau în momentul identificării unui loc de muncă vacant, Inspectoratul General pentru Imigrări și organizațiile neguvernamentale care desfășoară activități în domeniul integrării străinilor, în colaborare cu Agenția Națională

pentru Ocuparea Forței de Muncă, în situația în care persoana este înregistrată în evidența agențiilor pentru ocuparea forței de muncă județene sau a municipiului București ca persoană în căutarea unui loc de muncă sau ca șomer, îndrumă persoana asistată către comunitatea în care există locuri de muncă vacante și o informează, conform competențelor, cu privire la modalitatea de a obține un spațiu de locuit, prin închirierea unei locuințe în condițiile pieței sau prin obținerea unei locuințe sociale în condițiile Legii nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu privire la posibilitatea de a beneficia de primă de relocare, în condițiile prevăzute de Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

19. La articolul 29, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În situația în care autoritățile administrației publice locale nu pot atribui o locuință socială potrivit alin. (1), beneficiarul protecției internaționale în România poate închiria o locuință, pe bază de contract de închiriere, în condițiile pieței.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (2), străinii care au obținut protecție internațională în România și care au finalizat programul de integrare sau cărora le-a fost aprobată prelungirea programului de integrare cu 6 luni în condițiile prevederilor art. 20 alin. (2) pot beneficia de subvenționarea cu până la 50% a valorii chiriei. Subvenția se acordă de Inspectoratul General pentru Imigrări în limita fondurilor disponibile, pentru o perioadă de maximum 12 luni. Subvenția nu acoperă plata utilităților aferente. Condițiile de acordare a subvenției se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe.”

20. Articolul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30. — (1) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a sprijini accesul străinilor care au dobândit protecție internațională în România la asistență socială, medicală și la educație, în condițiile legii, prin funcționari anume desemnați și pregătiți în aceste domenii.

(2) Autoritățile administrației publice locale transmit, la începutul fiecărui an calendaristic, către Inspectoratul General pentru Imigrări informații referitoare la numărul de beneficiari ai protecției internaționale în România pe care au capacitatea de a-i prelua și asista în mod corespunzător, în funcție de nevoile acestora.

(3) Echipele locale de sprijin, constituite conform prevederilor art. 14¹ alin. (2), organizează sesiuni de pregătire a funcționarilor prevăzuți la alin. (1) cu atribuții în domeniul integrării sociale a străinilor, în vederea coordonării activităților destinate integrării străinilor pe plan local.

(4) Echipele locale de sprijin elaborează și transmit Inspectoratului General pentru Imigrări, în termen de 3 luni de la încheierea anului calendaristic, un raport anual cu privire la situația străinilor din zona de competență și formulează propuneri de îmbunătățire a politicilor în domeniul integrării acestora în societate. Elementele care alcătuiesc conținutul raportului se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe.”

21. După articolul 30 se introduce un nou articol, articolul 30¹, cu următorul cuprins:

„Art. 30¹. — Autoritățile administrației publice locale pot colecta date statistice referitoare la accesul la drepturile prevăzute de prezenta ordonanță, în funcție de regimul juridic al străinilor.”

22. Titlul capitolului V se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL V

Asistența acordată persoanelor vulnerabile”

23. Articolul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33. — (1) Prin *persoane vulnerabile*, în sensul prezentei ordonanțe, se înțelege străinii care au dobândit protecție

internațională în România și care au nevoi speciale, generate de factori de natură obiectivă și independentă de voința sau dorința acestora.

(2) Aplicarea dispozițiilor prezentei ordonanțe se realizează cu luarea în considerare a nevoilor speciale ale persoanelor vulnerabile.

(3) În categoria persoanelor vulnerabile sunt incluși minorii, minorii neînsoțiți, persoanele cu dizabilități, persoanele în vârstă, femeile însărcinate, părinții singuri însoțiți de copiii lor minori, victimele traficului de persoane, persoanele care suferă de afecțiuni grave, persoanele cu afecțiuni mintale și persoanele care au fost supuse torturii, violului sau altor forme grave de violență psihologică, psihică, fizică sau sexuală, ori aflate în alte situații speciale, similare celor menționate anterior.

(4) Apartenența la categoria persoanelor vulnerabile se determină în cel mai scurt timp de către specialiști din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări, pe baza unei evaluări individuale. În vederea realizării evaluării individuale și a luării măsurilor necesare pentru asigurarea drepturilor și garanțiilor prevăzute de prezenta ordonanță, autoritățile competente și/sau organizațiile neguvernamentale care desfășoară activități în domeniul integrării străinilor acordă sprijin de specialitate, la solicitarea Inspectoratului General pentru Imigrări.

(5) În situația în care au fost identificate persoane vulnerabile cu nevoi speciale, personalul anume desemnat din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări contactează autoritățile responsabile în vederea acordării asistenței specializate.

(6) În aplicarea prevederilor alin. (5), autoritățile responsabile colaborează, conform competențelor, cu Inspectoratul General pentru Imigrări și cu organizațiile neguvernamentale care desfășoară activități în domeniul integrării străinilor, în vederea întocmirii planului individual care se adaptează nevoilor individuale ale persoanei vulnerabile și dispunerii măsurilor adecvate în scopul asigurării drepturilor și garanțiilor prevăzute de prezenta ordonanță.

(7) Autoritățile competente care asigură asistența persoanelor vulnerabile transmit Inspectoratului General pentru Imigrări, trimestrial sau la cerere, situația persoanelor cu nevoi speciale, precum și măsurile de sprijin oferite acestora.”

24. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — (1) Persoanele vulnerabile prevăzute la art. 33 alin. (3) beneficiază de același regim de protecție prevăzut de legislația în vigoare pentru cetățenii români aflați în situații similare.

(2) În limita spațiilor și a fondurilor disponibile, Inspectoratul General pentru Imigrări poate oferi cazare în centrele regionale de proceduri și cazare a solicitanților de azil, persoanelor vulnerabile prevăzute la art. 33 alin. (3) care nu necesită asistență specializată și care nu pot beneficia de o locuință din partea instituțiilor abilitate, cu acordul scris al acestora cu privire la acceptarea condițiilor de cazare puse la dispoziție.

(3) Pentru motive bine întemeiate Inspectoratul General pentru Imigrări poate aproba prelungirea programului de integrare pentru persoanele prevăzute la art. 33 alin. (3) și peste perioada maximă prevăzută la art. 20 alin. (2), până la încetarea motivelor care au condus la adoptarea măsurii.”

25. La articolul 35, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) În cazul minorilor neînsoțiți care au dobândit protecție internațională în România, direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului, în colaborare cu reprezentanți ai Inspectoratului General pentru Imigrări, precum și cu organizațiile neguvernamentale care desfășoară activități în domeniul integrării străinilor, elaborează planul individual adaptat nevoilor specifice ale acestora. Colaborarea vizează inclusiv implementarea activităților cuprinse în planul individual.”

26. Titlul capitolului V1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL V1

Activități vizând facilitarea integrării sociale pentru străinii care au dobândit drept de ședere în România și pentru cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și cetățenii Confederației Elvețiene”

27. Articolul 35¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 35¹. — (1) Străinii care au dobândit drept de ședere în România și cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, ai Spațiului Economic European și cetățenii Confederației Elvețiene pot beneficia, la cerere, gratuit, de sesiuni de acomodare culturală și consiliere, precum și, contra cost, de cursuri de învățare a limbii române, organizate de Ministerul Educației Naționale prin inspectoratele școlare. Costurile pentru participarea la cursurile de învățare a limbii române se stabilesc de Ministerul Educației Naționale.

(2) Inspectoratul General pentru Imigrări, cu sprijinul autorităților administrației publice locale, organizează sesiuni de informare, acomodare culturală și activități de consiliere, având ca scop familiarizarea străinilor care au dobândit drept de ședere în România și a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și ai Confederației Elvețiene cu tradițiile, obiceiurile, legislația și specificul societății românești.

(3) Inspectoratul General pentru Imigrări și autoritățile administrației publice locale pot colabora cu alte instituții publice și organizații neguvernamentale în vederea organizării și desfășurării sesiunilor de acomodare culturală și a activităților de consiliere.

(4) Persoanele prevăzute la alin. (1) pot beneficia o singură dată de sesiunile de acomodare culturală.”

28. La articolul 35², alineatele (3)—(5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În situația în care Ministerul Educației Naționale nu dispune de spații corespunzătoare desfășurării cursurilor de învățare a limbii române pentru străinii și cetățenii adulți prevăzuți la art. 35¹ alin. (1), Inspectoratul General pentru Imigrări, în colaborare cu organizațiile neguvernamentale care desfășoară activități în domeniul integrării străinilor, pune la dispoziție spațiile necesare, în măsura resurselor disponibile.

(4) La finalizarea cursurilor de învățare a limbii române, o comisie desemnată de Ministerul Educației Naționale evaluează participării și eliberează, contra cost, un certificat de competență lingvistică, document care atestă nivelul de cunoaștere a limbii române.

(5) La examenele de evaluare a competenței lingvistice se pot înscrie și străinii care au dobândit un drept de ședere în România, precum și cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, ai Spațiului Economic European și cetățenii Confederației Elvețiene care nu au urmat cursul de învățare a limbii române prevăzut la art. 35¹ alin. (1).”

29. La articolul 35², după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Evaluarea și eliberarea certificatului de competență lingvistică, prevăzute la alin. (4), se fac în baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației Naționale, care se aprobă prin ordin al ministrului.”

30. Articolul 35³ se abrogă.

31. Articolul 35⁵ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 35⁵. — Inspectoratul General pentru Imigrări și autoritățile administrației publice locale pot contracta, în condițiile legii, în funcție de numărul de beneficiari și în limita fondurilor disponibile, servicii ale organizațiilor neguvernamentale

în vederea organizării sesiunilor de acomodare culturală, consiliere și învățare a limbii române pentru persoanele prevăzute la art. 1.”

32. Articolul 41 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 41. — (1) În limita fondurilor disponibile, Inspectoratul General pentru Imigrări poate realiza sau contracta, în condițiile legii, studii cu privire la procesul de integrare a străinilor care au dobândit protecție internațională în România sau un drept de ședere în România și a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene.

(2) Informațiile conținute de studiile prevăzute la alin. (1) pot fi utilizate la elaborarea de către Inspectoratul General pentru Imigrări a raportului anual cu privire la situația străinilor care au obținut protecție internațională în România, a străinilor care au dobândit un drept de ședere în România, a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene.

(3) În limita fondurilor disponibile, Inspectoratul General pentru Imigrări poate promova campanii de informare și sensibilizare a opiniei publice.”

33. În tot cuprinsul ordonanței, sintagma „cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European” se înlocuiește cu sintagma „cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și cetățenii Confederației Elvețiene”, sintagma „Ministerul Administrației și Internelor” se înlocuiește cu sintagma „Ministerul Afacerilor Interne”, sintagmele

„Oficiul Național pentru Refugiați” și „Autoritatea pentru Străini” se înlocuiesc cu sintagma „Inspectoratul General pentru Imigrări” și sintagmele „au dobândit o formă de protecție” și „au dobândit o protecție” se înlocuiesc cu sintagma „au dobândit protecție internațională.”

Art. II. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, la propunerea Ministerului Afacerilor Interne, Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 44/2004 privind integrarea socială a străinilor care au dobândit o formă de protecție internațională sau un drept de ședere în România, precum și a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, aprobată cu modificări prin Legea nr. 185/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.483/2004, cu modificările și completările ulterioare, se actualizează în mod corespunzător.

Art. III. — Ordonanța Guvernului nr. 44/2004 privind integrarea socială a străinilor care au dobândit protecție internațională sau un drept de ședere în România, precum și a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 31 ianuarie 2004, aprobată cu modificări prin Legea nr. 185/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

PREȘEDINTELE SENATULUI
TEODOR-VIOREL MELEȘCANU

București, 10 octombrie 2019.
Nr. 178.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 44/2004 privind integrarea socială a străinilor care au dobândit protecție internațională sau un drept de ședere în România, precum și a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 44/2004 privind integrarea socială a străinilor care au dobândit protecție internațională sau un drept de ședere în România, precum și a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 10 octombrie 2019.
Nr. 736.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 371**

din 28 mai 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (5) și ale art. 348 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Răzvan Horațiu Radu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (5) și ale art. 348 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Andrei Emil Rotaru și de Alexandru Emanuel Rotaru în Dosarul nr. 7.271/99/2017/a1.4 al Tribunalului Iași — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.878D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra cererilor depuse la dosar de către autorii excepției de neconstituționalitate, prin care aceștia solicită, pe de-o parte, judecarea în lipsă, iar, pe de altă parte, desemnarea unui apărător din oficiu.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care apreciază că din motivarea excepției de neconstituționalitate reiese că autorii acesteia critică, în realitate, soluția dispusă de instanța judecătorească, iar nu dispozițiile din Codul de procedură penală. Susține că prin ridicarea excepției de neconstituționalitate se urmărește exercitarea unei căi de atac mascate împotriva soluției instanței de fond. În concluzie, apreciază că nu este vorba despre o problemă de constituționalitate, ci despre aprecierea în concret de către judecătorul cauzei a probatoriului. Așa fiind, susține că dispozițiile art. 207 alin. (5) și ale art. 348 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale, existând posibilitatea ca inculpatul să formuleze și să susțină cereri și excepții, putând, de asemenea, solicita revocarea măsurilor preventive. Totodată, invocă Decizia nr. 437 din 22 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 26 septembrie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 28 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 7.271/99/2017/a1.4, **Tribunalul Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (5) și ale art. 348 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Andrei Emil Rotaru și de Alexandru Emanuel Rotaru, cu ocazia soluționării contestației — verificare măsurii preventive, potrivit art. 207 din Codul de procedură penală.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, invocând Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014 și Decizia nr. 631 din 8 octombrie 2015, autorii acesteia susțin că în cadrul procedurii de cameră preliminară au solicitat administrarea

probei cu acte, în sensul depunerii la dosarul cauzei a înscrisului intitulat „acord de mediere” și a declarației date de partea vătămată, în care aceasta precizează că nu a fost sechestrată de către inculpați în niciun fel. Apreciază că revocarea măsurii arestului preventiv poate avea loc și în camera preliminară, nu doar în fața instanței de fond, întrucât în alte condiții s-ar produce o încălcare gravă a dreptului la apărare, la un recurs efectiv și la egalitatea tuturor cetățenilor în fața legii și o vătămare a drepturilor ce nu mai poate fi înlăturată în niciun mod.

6. Se susține că dispozițiile art. 348 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală raportate la art. 207 alin. (5) din același act normativ creează un tratament discriminatoriu față de alte persoane și o jurisprudență neunitară, în condițiile în care alte instanțe din România au dispus revocarea măsurii preventive a arestului având la bază acordul de mediere și instituția medierii în sine. Invocă Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994.

7. Apreciază că odată cu depunerea la dosar a unui acord de mediere valabil și legal încheiat, judecătorul de cameră preliminară este obligat să dispună revocarea măsurii preventive a arestului preventiv, deoarece, în alte condiții, orice respingere a cererii de revocare a arestării preventive este de natură să aducă atingere dreptului la libertate al inculpatului și, implicit, să încalce dispozițiile art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

8. **Tribunalul Iași — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, legea procesual penală permite ca în această procedură să se invoce și să se susțină cu înscrisuri diverse cereri și excepții. Totodată, inculpații au posibilitatea să formuleze cerere de revocare sau de înlocuire a măsurii preventive, iar în susținerea acesteia pot solicita administrarea probei cu înscrisuri. Faptul că judecătorul de cameră preliminară de la fond nu a apreciat că aceste înscrisuri dovedesc o schimbare a situației de fapt și a pericolului pentru ordinea publică nu înseamnă că nu a analizat aceste înscrisuri și că nu le-a avut în vedere când s-a pronunțat cu privire la măsurile preventive.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** apreciază că argumentele invocate de autorii excepției subliniază caracterul inadmisibil al acesteia, întrucât o eventuală intervenție din partea instanței de contencios constituțional în alt sens decât cel al interpretării de mai sus ar însemna o încălcare gravă a competențelor Curții Constituționale, care nu se poate pronunța decât în limitele stabilite prin lege.

11. În subsidiar, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că, dacă autorii sunt nemulțumiți de soluția dispusă prin încheierea pronunțată de judecătorul de cameră preliminară, aceștia pot formula contestații sau cereri (care vor fi admise dacă îndeplinesc condițiile legale), precum contestația în baza art. 205 din Codul de procedură penală sau

cererea de revocare sau înlocuire a măsurilor preventive având ca temei art. 242 din Codul de procedură penală.

12. **Avocatul Poporului** arată că prevederile legale criticate sunt constituționale, întrucât procedura în camera preliminară reprezintă o fază preliminară judecătii, care are ca obiect verificarea legalității și temeiniciei actului de trimitere în judecată, precum și a administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Or, durata acestei proceduri este limitată de art. 343 din Codul de procedură penală la cel mult 60 de zile de la data înregistrării cauzei la instanță. Ulterior, în cursul judecătii în primă instanță, durata totală a arestării preventive a inculpatului este limitată, potrivit art. 239 din Codul de procedură penală, la un termen rezonabil, care nu poate fi mai mare de jumătatea maximului special prevăzut de lege pentru infracțiunea care face obiectul sesizării instanței judecătorești, iar, în toate cazurile, durata arestării preventive în prima instanță nu poate depăși 5 ani.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 207 alin. (5) și ale art. 348 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut:

— Art. 207 alin. (5): „*Când constată că au încetat temeiurile care au determinat luarea sau prelungirea măsurii arestării preventive și nu există temeiuri noi care să o justifice ori în cazul în care au apărut împrejurări noi din care rezultă nelegalitatea măsurii preventive, judecătorul de cameră preliminară dispune prin încheiere revocarea acesteia și punerea în libertate a inculpatului, dacă nu este arestat în altă cauză.*”;

— Art. 348 alin. (1) și (2): „(1) *Judecătorul de cameră preliminară se pronunță, la cerere sau din oficiu, cu privire la luarea, menținerea, înlocuirea, revocarea sau încetarea de drept a măsurilor preventive.*

(2) *În cauzele în care față de inculpat s-a dispus o măsură preventivă, judecătorul de cameră preliminară de la instanța sesizată cu rechizitoriu sau, după caz, judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară ori completul*

competent de la Înalta Curte de Casație și Justiție, investit cu soluționarea contestației, verifică legalitatea și temeinicia măsurii preventive, procedând potrivit dispozițiilor art. 207.”

16. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 referitor la egalitate în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 124 referitor la înfăptuirea justiției. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în esență, autorii acesteia determină neconstituționalitatea textelor criticate prin faptul că în propria cauză, în cadrul procedurii de cameră preliminară, au solicitat administrarea probei cu acte, în sensul depunerii la dosarul cauzei a înscrisului intitulat „acord de mediere” și a declarației date de partea vătămată, în care aceasta precizează că nu a fost sechestrată de către inculpați în niciun fel. Autorii excepției susțin că, deși au depus acest acord de mediere, instanța judecătorească nu a dispus revocarea măsurii preventive a arestului la domiciliu, fapt ce creează un tratament discriminatoriu față de alte persoane și o jurisprudență neunitară și determină neconstituționalitatea dispozițiilor art. 348 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală raportate la art. 207 alin. (5) din același act normativ.

18. Având în vedere cele susținute în motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii acesteia nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci sunt nemulțumiți, în realitate, de modul de aplicare a dispozițiilor criticate și de soluția pronunțată de judecătorul de cameră preliminară în ceea ce privește menținerea măsurii preventive a arestului la domiciliu. Curtea reține că modul de aplicare a dispozițiilor criticate și soluția pronunțată de judecătorul de cameră preliminară, la care fac referire autorii excepției și care constituie, în realitate, cauza nemulțumirii acestora, nu pot constitui motive de neconstituționalitate a textelor de lege criticate și, prin urmare, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate, ci sunt de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului. A răspunde criticilor autorului excepției în această situație ar însemna o ingerință a Curții Constituționale în activitatea de judecată, ceea ce ar contraveni prevederilor art. 126 din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

19. În consecință, Curtea urmează să respingă, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (5) și ale art. 348 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (5) și ale art. 348 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Andrei Emil Rotaru și de Alexandru Emanuel Rotaru în Dosarul nr. 7.271/99/2017/a1.4 al Tribunalului Iași — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Iași — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marișiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 433

din 4 iulie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (1) lit. i)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Atilla	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Ion Leveanu în Dosarul nr. 9.968/3/2018/a1 al Tribunalului București — Secția a VI-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 852D/2018.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, doamna Silvia Uscov, avocat din cadrul Baroului București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției a transmis la dosar note scrise, prin care solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care susține admiterea criticilor de neconstituționalitate. Face referire la notele scrise depuse la dosarul cauzei și arată, în esență, că prevederile legale supuse controlului de constituționalitate sunt deficitare sub aspectul clarității și previzibilității. Astfel, susține că noțiunea de „cauză penală”, contrar celor menționate de Avocatul Poporului, în punctul său de vedere, nu poate avea o altă semnificație decât cea reținută în Decizia nr. 1827 din 11 iunie 2014, pronunțată în recurs de Secția I civilă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin care instanța, referitor la „cauza penală”, a hotărât că aceasta nu poate fi redusă doar la inculparea persoanei față de care s-au efectuat actele de urmărire penală. De asemenea, utilizarea în cuprinsul dispoziției legale criticate a verbului „a decurge” generează ambiguitate, deoarece nu rezultă cu claritate dacă norma se referă la acțiunea civilă alăturată celei penale în procesul penal sau la acțiunea civilă, soluționată separat, de instanța civilă. Consideră că Decizia Curții Constituționale nr. 387 din 27 mai 2015 susține argumentele de neconstituționalitate invocate în prezenta cauză.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care precizează că prevederile legale criticate conțin suficiente elemente care le determină sfera de aplicare. Invocă

Decizia Curții Constituționale nr. 387 din 27 mai 2015, ale cărei considerente explică noțiunea de „cauză penală”.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Prin Încheierea din 18 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 9.968/3/2018/a1, **Tribunalul București — Secția a VI-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ion Leveanu într-o cauză având ca obiect o cerere de reexaminare a taxei judiciare de timbru.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține în esență, că dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 sunt lipsite de previzibilitate și creează discriminări între persoanele care au fost vătămate prin săvârșirea unei infracțiuni. Astfel, deși persoanele vătămate prin săvârșirea unei infracțiuni se află în situații similare, cea care se adresează instanței civile numai pentru repararea prejudiciului va suporta achitarea taxei de timbru, pe când cea care se adresează organelor de urmărire penală și, mai departe, instanței penale nu va suporta achitarea taxei judiciare de timbru.

8. În susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt evidențiate aspecte ale situației de fapt deduse judecății. Astfel, autorul excepției a solicitat instanței obligarea în solidar a părților la plata sumei de 3.000.000 lei, cu titlu de daune morale, și la plata dobânzii legale, calculate de la data introducerii cererii de chemare în judecată până la plata integrală a acesteia, ca urmare a accidentului rutier produs în seara zilei de 21 decembrie 2017, în urma căruia a suferit un traumatism grav. A arătat că, în urma accidentului, a fost deschis Dosarul penal nr. 9.859/P/2017 pe rolul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 6, organele de urmărire penală fiind sesizate cu privire la săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală din culpă, fiind dispusă începerea urmăririi penale *in rem*, prin Ordonanța din data de 21 decembrie 2017 a Inspectoratului General al Poliției Române — Direcția Generală de Poliție a Municipiului București — Brigada Rutieră. Având în vedere prevederile art. 16 alin. (1) lit. e), ale art. 17 alin. (1) și ale art. 25 alin. (5) din noul Cod de procedură penală, întrucât autorul excepției nu a formulat plângerea prealabilă în termenul legal de 3 luni de la producerea faptei ilicite, s-a dispus, pe cale de consecință, clasarea cauzei și s-a lăsat nesoluționată acțiunea civilă.

9. De asemenea, în notele scrise depuse la dosar, autorul excepției invocă Decizia nr. 1.827 din 11 iunie 2014, pronunțată în recurs de Secția I civilă a Înaltei Curți de Casație și Justiție (nepublicată în Monitorul Oficial al României) având ca obiect solicitarea de daune morale, prin care instanța a hotărât că, în

condițiile în care procesul penal a luat sfârșit în faza urmăririi penale prin soluția de scoatere de sub urmărire penală și de neîncepere a urmăririi penale, nu se poate vorbi de inexistența cauzei penale, care nu poate fi redusă doar la inculparea persoanei față de care s-au efectuat actele de urmărire penală. Prin urmare, în acest caz, acțiunea în despăgubiri pentru prejudiciul creat ca urmare a faptei ilicite este o acțiune ce decurge dintr-o cauză penală, operând scutirea de la plata taxei judiciare de timbru, reglementată de art. 15 lit. o) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru [în prezent, art. 29 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013]. Înalta Curte de Casație și Justiție a mai precizat ca sintagma „cauze penale”, menționată de Legea nr. 146/1997, nu este limitată numai la ipoteza în care s-a pus în mișcare acțiunea penală, deoarece procesul penal cunoaște mai multe faze, respectiv: urmărirea penală (având ca etape procesuale cercetarea penală și soluționarea cauzei de către procuror), judecata, punerea în executare a hotărârilor penale, iar toate aceste faze și etape procesuale se circumscriu procesului (cauzei penale).

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile art. 29 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 sunt constituționale, sens în care reține că aceste norme cuprind elemente suficiente, precise și clare din care să rezulte cauzele care sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 387 din 27 mai 2015 și arată că în prezenta cauză dedusă judecătii, petentul a formulat plângerea prealabilă cu depășirea termenului legal de 3 luni, motiv pentru care nu se poate vorbi despre o „cauză penală”, din moment ce nu a fost pusă în mișcare acțiunea penală. Pe de altă parte, nu sunt instituite discriminări prin dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, întrucât acestea se aplică tuturor celor care se află în aceeași situație. Principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De asemenea, nu este nesocotit nici accesul liber la justiție, de vreme ce nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, regula fiind aceea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Tocmai pentru a nu împiedica accesul la justiție, există anumite categorii de litigii civile care sunt scutite de taxe sau există posibilitatea, prevăzută în art. 42 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, ca persoanele fizice să beneficieze de scutiri, reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă. De asemenea, contribuția justițiabilului, prin avansarea acestor cheltuieli, poate fi recuperată, în temeiul art. 453 din Codul de procedură civilă, potrivit căruia partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părții care a câștigat, să îi plătească acesteia cheltuieli de judecată.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocatului autorului excepției, notele scrise depuse de autorul excepției, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 29 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: „*Sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, ordinare și extraordinare, referitoare la:(...)*

i) cauzele penale, inclusiv despăgubirile civile pentru prejudiciile materiale și morale decurgând din acestea;”.

15. În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 21 privind accesul liber la justiție.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 29 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 387 din 27 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 27 iulie 2015, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în măsura în care sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru acțiunile și cererile referitoare la despăgubirile civile pentru prejudiciile materiale și morale decurgând dintr-o cauză penală în condițiile în care fapta cauzatoare de prejudiciu, la momentul săvârșirii acesteia, era prevăzută ca infracțiune.

17. Pentru a pronunța această decizie, Curtea a reținut că formula redacțională a textului de lege criticat exclude de la scutirea acordată acțiunile în răspundere civilă delictuală formulate pentru prejudiciul produs prin comiterea faptei care nu mai face obiectul acțiunii penale din cauza dezincriminării infracțiunii respective. În consecință, în ipotezele tranzitorii, și anume atunci când o faptă este săvârșită pe perioada de activitate a legii penale, fiind calificată drept infracțiune, iar ulterior acestui moment, intervine o lege de dezincriminare în sensul art. 4 teza întâi din Codul penal, acțiunea penală nu mai poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată, ceea ce, sub aspectul pretențiilor civile, echivalează cu necesitatea unei acțiuni separate în fața instanțelor civile în vederea acordării de despăgubiri pentru prejudiciul civil cauzat, acțiune care, în temeiul textului de lege criticat, era exclusă de la scutirea plății taxei judiciare de timbru (paragraful 11 al deciziei menționate). În aceste condiții, persoana vătămată care a suferit un prejudiciu material ori a cărei integritate corporală sau sănătate a avut de suferit ca urmare a săvârșirii unei fapte care la data comiterii sale constituia infracțiune trebuia să avanseze noi cheltuieli judiciare

care includ și taxa judiciară de timbru stabilită în funcție de valoarea pretenției deduse judecății, pe lângă plata onorariului avocatului sau plata expertizelor necesare, în vederea recuperării pagubelor suferite, uzând de calea unei cu totul alte acțiuni în justiție ca singură modalitate de recuperare a prejudiciului (paragraful 20). În acest caz, Curtea a reținut că tratamentul juridic diferit aplicat persoanelor care se află în aceeași situație juridică, respectiv solicită recuperarea prejudiciului suferit ca urmare a săvârșirii unei fapte care constituia infracțiune la data săvârșirii, dar care nu mai face obiectul acțiunii penale, este determinat, în principiu, de celeritatea cu care a fost efectuată urmărirea penală și judecarea cauzelor. Stabilirea unui asemenea criteriu, aleatoriu și exterior conduitei persoanei, este în contradicție cu principiul egalității în fața legii, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție (paragraful 21).

18. În ceea ce privește efectele deciziilor interpretative ale Curții Constituționale se observă că, prin Decizia nr. 898 din 30 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 octombrie 2011, Curtea a statuat că, în măsura în care instanța constituțională a constatat constituționalitatea textului criticat într-o anumită interpretare ce rezultă fie direct din dispozitivul deciziei, fie indirect din coroborarea considerentelor cu dispozitivul deciziei, prin ridicarea din nou a unei excepții de neconstituționalitate cu privire la același text de lege și cu o motivare identică se tinde la înfrângerea caracterului general obligatoriu al deciziei Curții Constituționale, care se atașează inclusiv deciziilor prin care se constată constituționalitatea legilor sau a ordonanțelor ori a unor dispoziții din acestea.

19. În prezenta cauză, Curtea reține că autorul excepției de neconstituționalitate critică dispozițiile legale dintr-o altă perspectivă, susținând că scutirea de la plata taxei judiciare de timbru generează o discriminare între persoanele vătămate prin săvârșirea unei infracțiuni, deoarece cea care se adresează instanței civile pentru repararea prejudiciului va suporta achitarea taxei de timbru, pe când cea care se adresează organelor de urmărire penală și, ulterior, instanței penale nu va suporta achitarea taxei judiciare de timbru.

20. Prin urmare, întrucât nu se critică soluția legislativă din perspectiva analizată de Curte, prin Decizia nr. 387 din 27 mai 2015, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este admisibilă, conform art. 29 alin. (1)—(3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

21. Pe fondul excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 711 din 9 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 27 martie 2018, instanța de contencios constituțional a reținut că textul legal criticat reglementează scutirea de la plata taxelor judiciare de timbru a acțiunilor și cererilor, inclusiv a celor pentru exercitarea căilor de atac, ordinare și extraordinare, referitoare la cauzele penale, ceea ce înseamnă că nu se plătesc astfel de taxe în cauzele privind tragerea la răspundere penală sau civilă, așadar, în privința exercitării acțiunii penale sau civile în cadrul procesului penal.

22. De asemenea, Curtea a reținut că textul analizat menționează, în mod expres, că această scutire se aplică și în privința despăgubirilor civile pentru prejudiciile materiale și morale decurgând din cauzele penale, așadar, pentru prejudiciul produs prin comiterea faptei care face obiectul acțiunii penale, indiferent că ea face obiectul unei acțiuni civile alăturate celei penale sau separate de aceasta, esențială fiind existența unei cauze penale, mai precis a unei cauze în care s-a pus în

mișcare acțiunea penală, acțiune care se pune în mișcare „de procuror, prin ordonanță, în cursul urmăririi penale, când acesta constată că există probe din care rezultă că o persoană a săvârșit o infracțiune și nu există vreunul dintre cazurile de împiedicare prevăzute la art. 16 alin. (1)” [art. 309 alin. (1) din Codul de procedură penală]. Numai în acest fel cauza poate fi calificată ca fiind una penală în sensul art. 29 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013.

23. În prezenta cauză, autorul excepției de neconstituționalitate critică dispozițiile legale, susținând că acestea determină, în mod nejustificat, un tratament juridic distinct, sub aspectul timbrării, în cazul acțiunilor formulate pentru repararea prejudiciului cauzat printr-o faptă de natură penală la momentul săvârșirii ei, respectiv al acțiunilor în răspundere civilă delictuală formulate pentru repararea prejudiciului cauzat printr-o faptă care a făcut obiect al unui dosar penal, cu privire la care a fost dispusă începerea urmăririi penale *in rem*, dar cu privire la care s-a dispus clasarea, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală, pe motiv că lipsește plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

24. Referitor la pretinsa încălcare a principiului constituțional al egalității în drepturi, Curtea reține că acesta nu înseamnă uniformitate, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Încălcarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică tratament diferențiat unor cazuri egale, fără a exista o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite (a se vedea în acest sens Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

25. Plecând de la aceste considerente, Curtea nu poate reține existența unei discriminări în sensul susținut de autorul excepției, de vreme ce dispozițiile legale criticate nu îngrădesc sub niciun aspect dreptul unei persoane vătămate prin infracțiune de a obține scutiri de la plata taxei judiciare de timbru în cazul acțiunilor referitoare la obținerea de despăgubiri civile. Astfel, Codul de procedură penală consacră, prin art. 20, dreptul persoanei vătămate de a se constitui parte civilă în procesul penal și de a exercita în cadrul acestuia acțiunea civilă pentru tragerea la răspundere civilă delictuală a persoanelor responsabile, potrivit legii civile, pentru prejudiciul produs prin comiterea faptei care face obiectul acțiunii penale, urmând a beneficia de scutire de la plata taxei judiciare de timbru. De asemenea, dispozițiile art. 27 alin. (1) din Codul de procedură penală consacră dreptul de opțiune al persoanei vătămate, stabilind că „dacă nu s-au constituit parte civilă în procesul penal, persoana vătămată sau succesorii acesteia pot introduce la instanța civilă acțiune pentru repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune”.

26. În acest context, Curtea observă că, potrivit art. 20 alin. (8) din Codul de procedură penală, „Acțiunea civilă care are ca obiect tragerea la răspundere civilă a inculpatului și părții responsabile civilmente, exercitată la instanța penală sau la instanța civilă, este scutită de taxă de timbru”, textul legal enunțat stabilind un beneficiu care este acordat de legiuitor în considerarea calității de persoană vătămată prin săvârșirea unei infracțiuni.

27. A nu alege niciuna dintre aceste posibilități legale reprezintă o opțiune personală a persoanei vătămate, iar faptul că, în considerarea unor prevederi legale, în cazul de față, art. 29

alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, anumite persoane pot ajunge în situații defavorabile, apreciate subiectiv, prin prisma propriilor interese nu reprezintă o discriminare care să afecteze constituționalitatea textelor respective (a se vedea Decizia nr. 44 din 24 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 decembrie 1996).

28. Distinct de cele de mai sus, Curtea constată că prevederile legale criticate nu afectează substanța dreptului de acces liber la justiție, persoanele vătămate având la dispoziție multiple căi legale pentru valorificarea pretențiilor lor civile. Astfel, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că accesul liber la justiție nu este un drept absolut, putând fi limitat prin anumite condiții de formă și de fond impuse de legiuitor, prin raportare la dispozițiile art. 21 din Constituție. Aceste condiționări nu pot fi acceptate dacă afectează dreptul fundamental în chiar substanța sa. Prin urmare, limitările aduse dreptului fundamental sunt admisibile doar în măsura în care vizează un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele folosite de legiuitor și scopul urmărit de acesta (a se vedea în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 176 din 24 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 din 27 aprilie 2005). În consecință, Curtea a constatat că stabilirea unor condiționări pentru introducerea acțiunilor în justiție nu constituie, în sine, o încălcare a accesului liber la justiție, acesta presupunând accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, fiind de competența exclusivă a legiuitorului să instituie regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție ce rezultă din dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție (a se vedea în acest sens Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, precitată, și Decizia nr. 770 din 29 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 445 din data de 4 iunie 2019).

29. Pe de altă parte, prin Decizia nr. 711 din 9 noiembrie 2017, precitată, Curtea a reținut că legiuitorul are posibilitatea să reglementeze un tratament juridic diferit în ceea ce privește repararea prejudiciilor rezultate dintr-un ilicit penal și un ilicit civil, ținând cont, astfel, de natura valorii sociale ocrotite și de intensitatea lezării acesteia. În acest context, Curtea a reținut că aceste persoane nu sunt în situații identice, întrucât fapta generatoare de prejudicii are natură juridică diferită. De

asemenea, Curtea a observat că regula este aceea a timbrării acțiunilor întemeiate pe răspunderea civilă delictuală, doar în considerarea unor situații deosebite, când fapta ilicită întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni, legiuitorul reglementând posibilitatea scutirii de la plata taxelor judiciare de timbru a cererilor referitoare la cauzele penale, inclusiv la despăgubirile civile decurgând din acestea.

30. Asigurarea egalității părților în fața justiției și a accesului liber la justiție cuprinde și componenta privitoare la cheltuielile judiciare, printre care și taxa judiciară de timbru. Accesul liber la justiție nu înseamnă gratuitate. Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii (în acest sens a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.587 din 19 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 28 ianuarie 2010).

31. Totodată, prin Hotărârea din 19 iunie 2001, pronunțată în Cauza *Kreuz împotriva Poloniei*, paragraful 59, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că „dreptul efectiv de acces la un tribunal [...] nu înseamnă, însă, un drept necondiționat de a obține un ajutor judiciar gratuit din partea statului în materie civilă și nici dreptul la o procedură gratuită în această materie”.

32. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția pronunțată de instanța de contencios constituțional prin Decizia nr. 711 din 9 noiembrie 2017, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

33. Distinct de acestea, Curtea subliniază că modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 în spețele deduse judecării nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de instanța de contencios constituțional, ci este de competența instanțelor judecătorești investite cu soluționarea cauzelor.

34. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ion Leveanu în Dosarul nr. 9.968/3/2018/a1 al Tribunalului București — Secția a VI-a civilă și constată că prevederile art. 29 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VI-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 4 iulie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind modificarea și completarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate

În temeiul art. 108 din Constituția României republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 10 iulie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La sublista C „DCI-uri corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații în regim de compensare 100%”, secțiunea C1 „DCI-uri corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații în tratamentul ambulatoriu al unor grupe de boli în regim de compensare 100% din prețul de referință” se modifică și se completează după cum urmează:

a) la punctul G4 „Hepatite cronice de etiologie virală B, C și D”, pozițiile 14, 15 și 17 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„14.	COMBINAȚII (OMBITASVIRUM + PARITAPREVIRUM + RITONAVIRUM **1 β)	J05AP53
15.	DASABUVIRUM **1 β	J05AP09
.....
17.	COMBINAȚII (ELBASVIRUM + GRAZOPREVIRUM) **1 β	J05AP54”

b) la punctul G7 „Ciroza hepatică”, pozițiile 18, 19 și 21 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„18.	COMBINAȚII (OMBITASVIRUM + PARITAPREVIRUM + RITONAVIRUM **1 β)	J05AP53
19.	DASABUVIRUM **1 β	J05AP09
.....
21.	COMBINAȚII (ELBASVIRUM + GRAZOPREVIRUM) **1 β	J05AP54”

c) la punctul G17 „Colagenoze majore (lupus eritematos sistemic, sclerodermie, poli/dermatomiozită, vasculite sistemice)”, după poziția 5 se introduce o nouă poziție, poziția 6, cu următorul cuprins:

„6.	RITUXIMABUM **1	L01XC02”
-----	-----------------	----------

d) la punctul G31a „Boala cronică inflamatorie intestinală”, după poziția 2 se introduce o nouă poziție, poziția 3, cu următorul cuprins:

„3.	VEDOLIZUMABUM **1	L04AA33”
-----	-------------------	----------

e) la punctul G31b „Poliartrita reumatoidă”, poziția 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1.	RITUXIMABUM **1 (concentrația 500 mg)	L01XC02”
-----	---------------------------------------	----------

f) la punctul G31b „Poliartrita reumatoidă”, după poziția 9 se introduce o nouă poziție, poziția 10, cu următorul cuprins:

„10.	TOFACITINIB**1	L04AA29”
------	----------------	----------

g) la punctul G31c „Artropatia psoriazică”, după poziția 5 se introduce o nouă poziție, poziția 6, cu următorul cuprins:

„6.	CERTOLIZUMAB PEGOL **1	L04AB05”
-----	------------------------	----------

h) la punctul G31f „Psoriazis cronic sever (plăci)”, poziția 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6.	USTEKINUMABUM**1	L04AC05”
-----	------------------	----------

2. La sublista C „DCI-uri corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații în regim de compensare 100%”, secțiunea C2 „DCI-uri corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații incluși în programele naționale de sănătate cu scop curativ în tratamentul ambulatoriu și spitalicesc” se modifică și se completează după cum urmează:

a) la punctul P1 „Programul național de boli transmisibile” subpunctul A „Subprogramul de tratament și monitorizare a persoanelor cu infecție HIV/SIDA și tratamentul postexpunere, Medicație specifică antiretrovirală”, pozițiile 22⁵ și 22⁷ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„22 ⁵ ”	COMBINAȚII (EMTRICITABINUM + TENOFOVIRUM ALAFENAMIDA)	J05AR17
.....
22 ⁷ ”	COMBINAȚII (EMTRICITABINUM + TENOFOVIRUM DISOPROXIL)	J05AR03”

b) la punctul P1 „Programul național de boli transmisibile” subpunctul A „Subprogramul de tratament și monitorizare a persoanelor cu infecție HIV/SIDA și tratamentul postexpunere, Medicație specifică antiretrovirală”, după poziția 22⁷ se introduce o nouă poziție, poziția 22⁸, cu următorul cuprins:

„22 ⁸ ”	EFAVIRENZUM + EMTRICITABINUM + TENOFOVIRUM DISOPROXIL	J05AR06”
--------------------	---	----------

c) la punctul P3 „Programul național de oncologie”, poziția 117 se modifică și va avea următorul cuprins:

„117.”	PANOBINOSTATUM **1	L01XX42”
--------	--------------------	----------

d) la punctul P3 „Programul național de oncologie”, poziția 122 se abrogă;

e) la punctul P3 „Programul național de oncologie”, după poziția 128 se introduc șase noi poziții, pozițiile 129—134, cu următorul cuprins:

„129.”	NIVOLUMABUM **1	L01XC17
130.	IXAZOMIB**1	L01XX50
131.	MIDOSTAURINUM **1	L01XE39
132.	AVELUMABUM **1	L01XC31
133.	COMBINAȚII (TRIFLURIDINUM + TIPIRACILUM)**1	L01BC59
134.	CERITINIBUM**1	L01XE28”

f) la punctul P5 „Programul național de diabet zaharat — Tratamentul medicamentos al bolnavilor cu diabet zaharat”, după poziția 43 se introduc două noi poziții, pozițiile 44 și 45, cu următorul cuprins:

„44.”	LIRAGLUTIDUM**	A10BJ02
45.	INSULINUM DEGLUDEC**	A10AE06”

g) la punctul P6 „Programul național de diagnostic și tratament pentru boli rare și sepsis sever”, subpunctul P6.1 „Hemofilie și talasemie”, după poziția 9 se introduc două noi poziții, pozițiile 10 și 11, cu următorul cuprins:

„10.”	TUROCTOCOG ALFA**	B02BD02
11.	EFTRENONACOG ALFA**	B02BD04”

h) la punctul P6 „Programul național de diagnostic și tratament pentru boli rare și sepsis sever”, subpunctul P6.8 „Boala Fabry”, după poziția 1 se introduce o nouă poziție, poziția 2, cu următorul cuprins:

„2.”	MIGALASTATUM**	A16AX14”
------	----------------	----------

i) la punctul P6 „Programul național de diagnostic și tratament pentru boli rare și sepsis sever”, după subpunctul P6.24 „Amiotrofia spinală musculară” se introduce un nou subpunct, subpunctul P6.25, cu următorul cuprins:

„P6.25 Boala Castelman

1.	SILTUXIMABUM **1	L04AC11”
----	------------------	----------

Art. II. — Prevederile art. I pct. 1 lit. h) și art. I pct. 2 lit. c) intră în vigoare la data de 1 noiembrie 2019.

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum

și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 10 iulie 2008, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:
p. Ministrul sănătății,
Tiberius-Marius Brădățan,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea, la cerere, a doamnei Carmelia Mariana Dragomir Bălănică din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate**

Având în vedere Cererea doamnei Carmelia Mariana Dragomir înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/6.413 din 15 octombrie 2019,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare, precum și al art. 3 alin. (1) din Legea nr. 95/2016 privind înființarea Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate și pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Carmelia Mariana Dragomir Bălănică se eliberează, la cerere, din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Toni Greblă

București, 16 octombrie 2019.
Nr. 261.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea doamnei Maria-Luisa Păstrăguș din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților**

Având în vedere Adresa Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților nr. 535/G.B. din 11 iulie 2019, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/2.269 din 11 iulie 2019 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/6.535/T.G din 18 iulie 2019,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare, și al art. 4 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 572/2013 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Maria-Luisa Păstrăguș se eliberează din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Toni Greblă

București, 16 octombrie 2019.
Nr. 262.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Rela Nicoleta Ștefănescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Culturii și Identității Naționale

Având în vedere Adresa Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 114.542 din 15 octombrie 2019, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/17.549/TG din 15 octombrie 2019,

în temeiul art. 29, art. 397 lit. b), art. 502 alin. (1) lit. f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3), art. 524 alin. (1) și art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) La data de 24 octombrie 2019 încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Rela Nicoleta Ștefănescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Culturii și Identității Naționale.

(2) Doamna Rela Nicoleta Ștefănescu predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Toni Greblă

București, 16 octombrie 2019.

Nr. 263.

★

RECTIFICĂRI

În cuprinsul Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 4.470/2010 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița Catolică „Sf. Ioana Antida” din Râmnicu Vâlcea, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 23 iulie 2010, se face următoarea rectificare:

— la art. 1, în loc de: „... str. Avram Iancu nr. 2,...” se va citi: „... strada Matei Basarab nr. 4A,...”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 227250